

benævnes nedskrivningsbeløbet vedrørende udligningsafgift.

§ 3.

Skove og plantager er fritaget for afgiftspligt. Er skov- eller plantagearealet vurderet sammen med anden ejendom (derunder tjenestesteder), omfatter fritagelsen kun den del af vurderingssummen til ejendomsskyld for den samlede ejendom, der falder på skov- eller plantagearealet. Til brug ved oppebørselsmyndighedens beregning af afgiften ansætter vurderingsrådet det beløb, hvormed skov- eller plantagearealet indgår i ejendommens vurderingssum til ejendomsskyld ved 10. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1950.

§ 4.

Ejendomme, på hvilke der ved 10. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1950 findes frugtplantage på 2000 m² eller derover, fritages for afgift af så stor en del af vurderingssummen til ejendomsskyld, som falder på frugtplantagen. Det beløb, hvormed frugtplantagen indgår i ejendommens vurderingssum til ejendomsskyld ved 10. almindelige vurdering, ansættes af vurderingsrådet.

§ 5.

Såfremt der i en bygning findes lejligheder, der omfattes af bestemmelsen i § 161, stk. 6, 1. pkt., i lov om boligforholdene, fritages ejendommen for den del af udligningsafgiften, som forholdsmæssigt falder på de pågældende lejligheder.

§ 6.

Stk. 1. I tilfælde af udstykning af en ejendom, hvorpå der hviler afgift efter nærværende lov, skal der foretages en fordeling af afgiften og nedskrivningsbeløbet efter § 2 på de fremkomne lodder. Til brug herved foretager vurderingsrådet en ansættelse af de beløb, hvormed de ved udstykningen fremkomne lodder indgik i vurderingssummen til ejendomsskyld for den samlede ejendom forinden udstykningen.

Stk. 2. Hvor sammenlægning af ejendomme finder sted, sammenlægges de enkelte ejendommers afgiftsbeløb og nedskrivningsbeløb efter § 2 af oppebørselsmyndigheden.

§ 7.

Uanset bestemmelser i lov eller aftale, hvorefter forøgelse af de ejendommen påhvilende skatter og afgifter kan pålægges lejerne gennem en lejeforhøjelse, kan sådan forhøjelse ikke finde sted for så vidt angår udligningsafgiften ifølge nærværende lov.

§ 8.

Stk. 1. Hvis samtlige de på ejendommen værende bygninger er fritaget for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i § 8 i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, skal den på ejendommen hvilende udligningsafgift ikke erlægges, sålænge ejendommen er fritaget for ejendomsskyld til staten.

Stk. 2. Finansministeren kan i tilfælde, hvor en bygning ved deklaration fra ejeren er underkastet bestemmelserne i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning, tilstå delvis fritagelse for så stor en del af den ejendommen til enhver tid påhvilende udligningsafgift, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

§ 9.

Stk. 1. Udligningsafgiften beregnes i København af direktoratet for Københavns skattevæsen, i købstæderne udenfor Sønderjylland af kommunalbestyrelsen og iøvrigt af amtstuerne.

Stk. 2. Udligningsafgiften forfalder til betaling halvårsvis med halvdelen den 1. april og halvdelen den 1. oktober. Afgiften hæfter på de pågældende ejendomme i deres helhed og svares af den, der ifølge tinglyst adkomst er ejer af ejendommen.

Stk. 3. Udligningsafgiften opkræves og inddrives efter reglerne for skatter til staten på faste ejendomme, ligesom afgiften har samme fortrinsret og panteret som disse skatter.

§ 10.

Alle offentlige myndigheder er pligtige til på begæring at meddele oppebørsels- og vurderingsmyndighederne de oplysninger, der kan tjene til vejledning ved påligning m. v. af udligningsafgiften i henhold til nærværende lov.